

РЕШЕНИЕ

№ 11226

гр. София, 09.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3908** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на директора на РД София при ГД „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите /КЗП/, ч/з адв. А. К., срещу Решение № 812/15.02.2024 г., постановено по НАХД № 11335/2023 г., по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НК/, 23-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 002769/25.07.2023 г. издадено от и.д. Директор на Регионална дирекция за областите София, Софийска, Кюстендил, Перник и Благоевград със седалище [населено място] към ГД „Контрол на пазара“ при КЗП, с което за нарушение на чл. 68ж, т. 5 вр. чл. 68г, ал. 4 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/ и чл. 23 от ЗЗП на дружеството „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД са наложени наказания „имуществена санкция“ в размер на 12500 лева и 500лв. на основание чл. 210а и чл. 200 от ЗЗП.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност на съдебното решение поради нарушение на материалния закон, поради което се иска неговата отмяна. Поддържа се, че от събраните по делото доказателства по безспорен начин се установява, че санкционираното дружество е осъществило съставът на нелоялна заблуждаваща търговска практика. Моли при евентуално потвърждаване на оспореното решение,

претендираното от насрещната страна адвокатското възнаграждение да бъде намалено до предвидения минимум.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява. В посмена молба от 08.05.2024 г., чрез проц. си представител излага съображения за основателност на касационната жалба.

Ответникът - „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, чрез адв. С., в писмен отговор от 22.04.2024 /л.23-25/, оспорва касационната жалба, като излага подробни аргументи за правилност на въззивното решение. Претендира разнокси съобразно представен списък /л.27/.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба, а решението на СРС за неправилно.

Административен съд – София - град, VI касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното решение е валидно и допустимо - произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена надлежно жалба.

За да постанови решението си районният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 23.02.2023 г., в 11:00 ч. в търговски обект – магазин „Т маркет“ в [населено място], [улица], пл. „Ручей“ била извършена проверка за спазване на ЗЗП от инспектори в КЗП – РД [населено място]. Било установено, че търговецът предлага за продажба в обекта изброени три продукта от посочените като промоционално предложение към потребителите в рекламна брошура за магазина. На следващо място е установено, че в магазина се предлагат за продажба храни в насипно състояние с обявени цени както за 1 кг, така и за 100 грама.

На 19.04.23 г. въз основа на констатираното в изготвения протокол за проверка, е съставен АУАН, според който чрез процесната промоционална брошура жалбоподателят отправил покана към потребителите за покупка на стоки, която представлява нелоялна търговска практика по чл. 68ж т.5 от ЗЗП вр . чл.68г ал.4 от ЗЗП. Прието за установено и нарушение на чл. 23 от ЗЗП. Срещу АУАН е подадено възражение от страна на дружеството по отношение и на двете установено нарушения.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

Според решаващият съд в тежест на административния орган е било да установи по безспорен начин изчерпването на процесните продукти в магазинната мрежа на търговеца в [населено място], преди приключването на промоционалния срок за предлагането им. АНО не е изследвал обстоятелството дали са били осъществени доставки от въпросните стоки в магазините на търговеца и в какъв обем са били тези доставки, какви са били наличностите от тях и какви продажби на тези стоки са реализирани през обявения промоционален период във всички обекти на търговеца. СРС е приел, че посочените като промоционални стоки са били доставени от

търговеца в разумно количество, в съответствие с интензитета на обема на реализираната реклама за стоките и размерите на предложените за тях цени, до изчерпване на количествата. Съдът е посочил, че заради липсата на определени стоки само в един обект от магазинната мрежа в конкретен ден от промоционалната кампания, не може да се направи извод, че е налице трайно поведение на търговеца при липса на разумни основания да не осигурява стоките.

Въз основа на горните аргументи съдът е приел, че в настоящия случай не е изпълнен състава на нелоялната заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68ж, т. 5 от ЗЗП, поради което и неправилно е била ангажирана административно-наказателната отговорност на дружеството.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

Касационната инстанция споделя мотивите на въззивния съд относно липсата на осъществен състав на нелоялна заблуждаваща търговска практика по пункт 1 от процесното НП, поради което не следва да ги преповтаря.

Следва да се отбележи, че видно от представената по делото рекламна брошура, относно посочения промоционален период, на последната страница от същата под промотираните стоки е изписан текстът: „Цените важат за посочения период до изчерпване на наличностите“. С оглед така направеното уточнение в брошурата, може да се направи обосноваият извод, че търговецът е информирал потребителите, че промоцията е валидна от 21.02.2023 г. до 27.02.2023 г. или до изчерпване на количествата. Потребителят е имал възможност да възприеме цялата информация и е бил предупреден, че е възможно да не намери точно тази стока при посещение в някой от магазините на дружеството. Поради това липсва необходимост от посочване на "разумни основания", поради които търговецът няма да може да осигури доставянето на конкретен артикул от брошурата.

Следва да се отбележи, че на потребителя е предоставена недвусмислена информация като част от рекламното съобщение, че специалното предложение е валидно до изчерпване на наличностите, което означава възможна неналичност преди края на промоционалния период. Изразът "до изчерпване на наличностите", сам по себе си предполага ограничени количества, за което търговецът коректно е предупредил. Това предварително обявено от търговеца условие при отправяне на поканата обуславя несъответствие на оспорения административен акт с материалния закон.

Както правилно е посочил въззивния съд, в тежест на административния орган е било да установи по безспорен начин изчерпването на процесните продукти в магазинната мрежа на търговеца в [населено място], преди приключване на промоционалния срок за предлагането им, което в случая не е било извършено. Това води и до недоказване на правните изводи на издателя на акта, за допуснатото нарушение на чл. 68ж, т. 5 от ЗЗП, поради факта, че търговеца не е заредил в търговската зала, в началото на работното времена обекта, процесните стоки, предлагани на обявената промоционална цена в брошурата, както и, че не е предлагал за продажба заместващи ги артикули.

По отношение на нарушението по пункт 2 от процесното НП, настоящият касационен състав отново споделя изводите на решаващия състав на СРС. Разпоредбата на чл. 23 от ЗЗП гласи, че „За стоките, които се продават в насипно състояние, се обозначава само цената за единица мярка“. С тази разпоредба се вменява задължение на търговеца, под всяка стока предлагана за продажба в насипно състояние, да има обозначение на цена за единица мярка. С нея обаче, не въвежда забрана, търговецът

да поставя на етикета допълнително обозначение с цена за грамаж /в процесния случай 100 гр./. Предвид, че търговецът е изпълнил задължението си да постави цена за единица мярка под процесните стоки, не може да се тълкува като неправомерно поведение, фактът, че на етикета е поставена цена и за 100 [населено място] по-малко, че това по никакъв начин не е в ущърб на потребителя, а обратното. По този начин, последният е информиран в по-голяма степен, относно цената на конкретните стоки.

Като е приел, че не е изпълнен състава на нелоялната заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68ж, т. 5 вр. чл. 68, ал. 4 от ЗЗП и е отменил издаденото НП, въззивният съд е постановил решението си в съответствие със закона и при липса на визираните в жалбата касационни основания, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото следва да бъде уважено искането на ответника за възстановяване на разноските за адвокатско възнаграждение за тази инстанция, което е изчислено съобразно предвидения законоустановен минимум, посочен в чл. 18, ал. 2 вр. чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1/2004 г., възлизащ на 1570 лева, като поради регистрацията на адвокатското дружество по ДДС е в общ размер на 1884 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, VI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 812/15.02.2024 г., постановено по НАХД № 11335/2023 г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 23-ти състав.

ОСЪЖДА на основание чл. 143, ал. 1 АПК Комисията за защита на потребителите да заплати сумата от 1884 (хиляда осемстотин осемдесет и четири) лева на „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.